

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 35. Den 28de August 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

T a b e l

over, hvad der ved alle Ind- og Udbetalinger i Sølv-
værdie ved de kongelige Casser skal fra 1ste August
1813 til 31te Januar 1814 erlægges i Navne-
værdie, efter den for dette Halvaar bestemte Banks
cours paa Rigsbankpenge: af 375 mod 200.
Bekjendtgjort, efter Kongelig Befaling, fra Finants-
Collegiet.

Sølvværdie.	Navneværdie.	C. B.	Navneværdie.
Rbdaler	Rbdlr. s.	Rbdl.	Rbdlr. s.
1000	1875	400	750
900	1687. 48	300	562. 48
800	1500	200	375
700	1312. 48	100	187. 48
600	1125	99	185. 60
500	937. 48	98	183. 72

Solværdie	Navneværdie.	S. B.	Navneværdie.
Rbdaler	Rbdaler s.	Rbdir.	Rbdaler s.
97	181. 84	61	114. 36
96	180	60	112. 48
95	178. 12	59	110. 60
94	176. 24	58	108. 72
93	174. 36	57	106. 84
92	172. 48	56	105
91	170. 60	55	103. 12
90	168. 72	54	101. 24
89	166. 84	53	99. 36
88	165	52	97. 48
87	163. 12	51	95. 60
86	161. 24	50	93. 72
85	159. 36	49	91. 84
84	157. 48	48	90
83	155. 60	47	88. 12
82	153. 72	46	86. 24
81	151. 84	45	84. 36
80	150	44	82. 48
79	148. 12	43	80. 60
78	146. 24	42	78. 72
77	144. 36	41	76. 84
76	142. 48	40	75
75	140. 60	39	73. 12
74	138. 72	38	71. 24
73	136. 84	37	69. 36
72	135	36	67. 48
71	133. 12	35	65. 60
70	131. 24	34	63. 72
69	129. 36	33	61. 84
68	127. 48	32	60
67	125. 60	31	58. 12
66	123. 72	30	56. 24
65	121. 84	29	54. 36
64	120.	28	52. 48
63	118. 12	27	50. 60
62	116. 24	26	48. 72

Solvværdie.	Navneværdie.	S. B.	Navneværdie.
Rbdaler	Rbdlr. s	Rbmk.	Rbmark s.
25	46. 84	5	1. 54
24	45	4	1. 24
23	43. 12	3	90
22	41. 24	2	60
21	39. 36	1	30
20	37. 48		
19	35. 60		
18	33. 72	Rbs.	Rbark s.
17	31. 84	15	29
16	30	14	27
15	28. 12	13	25
14	26. 24	12	23
13	24. 36	11	21
12	22. 48	10	19
11	20. 60	9	18
10	18. 72	8	16
9	16. 84	7	14
8	15	6	12
7	13. 12	5	10
6	11. 24	4	8
5	9. 36	3	6
4	7. 48	2	4
3	5. 60	1	2
2	3. 72	$\frac{1}{2}$	1
1	1. 84		

En Mand har for Cancelliet andraget, at han under 9de Febr. 1808 med et Godsæs forrige Eier indgik en Forpagtningscontract, i hvis 20de Post er bestemt, at han til Sikkerhed for Afgiftens rigtige Betaling m. v. hos Eieren skulde deponere 3000 Rdlr. DC., hvilken Capital skulde liquideres i sidste Mars Afgift,

Afgift, hvilke 3000 Rdlr., samme Dag som Contracten underskrevs, bleve udbetalte. Da Godseieren under 25 Juni 1811 har tilskjødet en Anden Godset, og denne nu har paastaet, at han ikkun kunde være pligtig til at lade den ovennævnte Capital omskrive til Rbpnge, i Forhold til den Tid, da han blev Godsets Eier, saa har Forpagteren forespurgt: om han ikke maatte være berettiget til at erholde denne Sum omskreven efter Forpagtnings Contractens Datum, efter hvilken Tid han maae tilsvare den sidstnævnte Afgift. Collegiet har derpaa svaret, at, da den ham tilhørende Capital, efter den afsluttede Contracts 20de Post's udtrykkelige Lydelse, saaledes som samme er bleven Cancelliet meddeelt, skal liquideres i det sidste Aars Forpagtnings Afgift, saa skjønes ikke rettere, end at det maae flyde heraf, at nuværende Godseier ikke kan fordre denne Afgift erlagt med mere end det residuum, som bliver tilbage, naar 3000 Rdlr. (som er en homogen Størrelse med Forpagtnings Summen) derfra affortes. Frdn. af 5 Jan. sidstleden §. 35, som han skal paaberaabe sig, kan formeentligt heri ikke gjøre Udslag til hans Fordeel, siden bemældte 3000 Rb. ikke ere at ansee, som en paa Godset hæftende Gjeld, men som en Forudbetaling af et nomen activum, som bemældte Godseier tilligemed Godset har erhvervet, hvilket nomen activum han desuden ved at beregne Kjøbesummen ikke har havt Anledning til at yderligere efter en anden Maalestok end den Sum, der
heri

heri skulle komme til Afkortning. I Øvrigt vil det afhænge af Bedkommende at lade denne Kvæstion afgjøre ved Domstolene.

En Mand i Drammen har for Cancelliet andraget, at hans afdøde Fader før Aaret 1807 af den Kongl. Deposito-Kasse har erholdt et Laan mod Pant i nogle faste Eiendomme, hvilke Spørgeren efter Faderens Død kjøbte af Medarbejderen, og derpaa erholdt Skjøde under 17de Decbr. 1812, paa hvilken Dag ogsaa Skiftebrevet blev udstedt. Da fra Deposito-kassens Side er givet Samtykke til, at Capitalen fremdeles maatte indestaae i Pantet, men Obligationen ei endnu er udstedt, og Gjelden nu i Folge Forordningen af 5te Jan. sidstleden skal reduceres til Rbpnge, har han forespurgt, om ikke Saadant i Folge Fædnes §. 35, burde skee efter det til ham indløste Skjodes Datum. Collegiet har derpaa svaret, at det ikke kan tillægge et, inden Forordn. af 5 Jan. udkom, givet, men endnu ei opfyldt, Løfte, om at lade en prioriteret Capital henstaae hos en senere Kjøber af den pantsatte Eiendom, samme Virkning, som om de Transactioner, hvorved Debtors Forandring skulde bevirkes, allerede vare fuldbrugte; men Man maa antage, at Kjøberen, naar han vil benytte sig af et saadant Løfte, er pligtig at meddele Pantehaveren en ny Obligation, der giver samme Ret, som den gamle, der endnu ved Fædnes Emanation var i Kraft, vilde have givet.

givet. Ligesom nemlig intet Bud i allerhøistbemældte Fordn paalægger Pantbaveren, i dette Tilfælde, at bære det Tab, at see sin Capital formindsket formødelst den pantsatte Eiendoms Afhændelse, saaledes kan formeentligen heller ikke Analogien af §. 35 paaberaabes for Kjøberen, naar denne vilde paastaae, at han skulde finde sig i denne Formindskelse; thi saalænge den ældre Prioritet er uindsfriet, er Kjøbecontracten ikke opfyldt, og altsaa §. 33 anvendelig, hvorefter Kjøberen kan erholde Contracten hævet, saafremt ikke Sælgeren bedre finder sin Regning ved at udrede, hvad der behøves, for at faae Gjelden reduceret efter en Datum, som ikke er ældre end Afslutningen om Kjøbet. En Prioritets Overgang til den nye Besidder synes desuden, at maatte betragtes saaledes, som om den forrige Eier betalte den skyldige Capital, og Creditor derefter laante denne til dens nye Eier. Et Løfte, som det omhandlede, vil altsaa opløse sig i et Løfte om, af Sælgeren at modtage, i de ved Begivenhedernes Gang nedsatte Penge, hvad Creditor i bedre Penge havde udlånt, og derefter udlåne denne forringede Capital til Kjøberen. Men at nu Creditor ikke, fordi han, inden Fordn. af 5 Jan. d. A. udkom, har erklæret at ville modtage den skyldige Capital i DC, er pligtig til, efter at denne Forordning er udkommen, at modtage Samme saaledes, synes in specie at følge af allerhøistbemældte Fordns §. 27, der i Sammenhæng med de Foregaaende §§ viser, at en

Opfigelse, (hvad enten den saa er passeret fra Creditors eller Debtors Side) ei skal komme i Betragtning til at hindre Forbringens Reduction til Rbpengae, efter det som billigt og retfærdigt anordnede Forhold. I Dvrigt vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne Dvæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de hellere maatte ønske Saadant.

Et Fruentimmer, som efter Bevilling er myndig under Curator, har for Cancelliet andraget, at hun ved Kjøbecontract af 17 Juli 1811 folgte sit Huus her i Staden, blandt andet paa Vilkaar, at 3400 Rd. skulde blive staaende i visse Aar i Huset, samt hun af Samme oppebære en aarlig Livrente af 50 Rdlr. Da Kjøberen siden folgte Huset til en anden, som under 8 Decbr. 1812 til hende udstedte Panteobligation for den i Huset staaende Capital, saavelsom Beviis for den hende tilkommende Livrente, saa har hun forespurgt, om disse Summer skulde omskrives til Rbpengae efter den med den første Kjøber afsluttede Kjøbecontracts Datum, da Sammes 6te Punkt indeholder "at Husets nye Kjøber i alle Henseender skulde træde i nærværende Kjøbers Sted," eller om Omskrivningen bør skee efter de udstedte Documenters Velde. Collegiet har derpaa svaret, at det ikke skjonner, at den sidste Kjøber kan være forpligtet til at lade den udstedte Obligation omskrive til Rbpengae efter den mellem hende og den første Kjøber under

17 Juli

17 Juli 1811 affluttede Kjøbecontracts Datum; thi den i bemældte Contracts 6te Punkt indførte Clausul kan efter Cancelliets Formeening ingenlunde antages at have Hensyn til den forskjellige Værd DC. havde paa den Tid den Sidstnævnte igjen maatte sælge Eiendommen. Dog vil det antkomme paa Vedkommende at lade denne Sag afgjøre ved Domstolene, saafremt Eaadant maatte være deres Ønske. Hvad angaaer Spørgsmaalet om den accorderede Livrentes Reduction til Rbpnge, ba kan Samme forventes afgjort ved en derom i sin Tid emanerende særskildt Anordning.

I Anledning af Forordningen af 5te Januar b. A. er hos Cancelliet forespurgt, om chirographiske Creditorer, der, fordi Forfættelsen ikkun lød paa en kort Tid, eller paa kort Opfigelse, have troet sig beskyttede uden Pant, ikke, naar Gjelden omskrives til Rbpnge efter Forordningens §. 23, og altsaa ei længer kan opsiges, maae være berettigede til enten at fordrø saadan Sikkerhed, som §. 30 bestemmer, eller Summens Betaling. Collegiet har derpaa svaret, at det skjønner ikke, at den Creditor, der, som fordeelsagtigt for sig, har valgt, at lade sit Tilgodehavende omskrive i Rbpnge, kan være berettiget til at fordrø en Sikkerhed, som Gjeldsbrevet ikke hjemler ham Ret til, fordi han i Overeensstemmelse med Frdn. af 5 Jan. sidstl. §. 26, som en Folge af Omskrivningen, maa tilstaae sin Debitor Udsættelse med Betalingen;
men

men det vil i Dyrigt afhænge af Vedkommende at lade denne Quæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de hellere maatte ønske Saadant.

Lovgivninger.

Forordning

for Kongeriget Norge, om Fordelingen af den Rigsbanken ved Forordning af 5te Jan. 1813 tillagte Hæftelse i faste Eiendomme, samt om Løttelse i nogle ældre Skatter.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt. Ligesom Vi ved Frdn. af 5te Jan. d. A. allernaadigst have tillagt den af Os ved Foundation af samme Datum oprettede Rigsbank, med første Prioritets Pantet fremfor enhver anden Fordring og Hæftelse, endog af Bore Skatter, 6 pr. Sto i rede Solv af faste Eiendommens Værdie i Bore Kongeriger og Hertugdømmer, og derhos bestemt, at Banken af de i Følge heraf prioriterede Summer, hvilke fra dens Side ere uopsigelige, skal saalænge, indtil Samme af Vedkommende indbetales i rede Solv, nyde en aarlig Rente af $6\frac{1}{2}$ Procent i Riksdaler Solvværdie, til at ordne og befæste Pengevæsenet paa den Maade, Bankfoundationen nøiere forklarer, saaledes have Vi ogsaa i bemældte Forordnings 7de §. tilkjendegivet at ville nærmere allernaadigst meddele Forfrister om Fordelingen af denne Hæftelse, samt om den Løttelse i adskillige ældre Skatter, hvilken Vi have fundet nødvendig, for at fornævnte Rente ei skal blive trykkende. Bore

Bud i denne Henseende for Vort Rige Norge ere følgende.

1. De Eiendomme, i hvilke Rigsbanken er med første Prioritets Panteret tillagt ovenmældte Hæftelse af 6 Procent i rede Sølv af deres Værdie, ere Jor-der, Liender, Bygninger, Skove med Hensyn til deres Anvendelse til Bælke og Smaalasthugst til Salg, Saugebruge, hvorpaa skjæres til Udfibning, og Bergværker.
2. Jorbernes Værdie bestemmes efter de Taxationer, som derover ere optagne til Afgifts Ansætning efter Frdn. af 1ste Decbr. 1802, saa at enhver Jordeiendom ansættes til den samme Værdie, hvortil den ved denne Ansætning er taxeret, saaledes at hver Rdlr. DC. af Taxationens Beløb beregnes til $1\frac{2}{3}$ Rbdaler. Hvor et Jordbrug ved Ansætning til Afgift efter Frdn. af 1ste October 1802 ikke er vurderet til en netto Sum, men blot, i Overeensstemmelse med bemældte Forordnings 35, anslaaet til en Værdie fra en mindre til en større Sum, saasom: fra 150 til 200 Rdlr., fra 200 til 250 Rdlr., o. s. v., ansees Middeltallet en saadan mindre og større Sum for Værdien, saa at f. Ex. for det Jordbrug, som er ansat til en Værdie af 150 til 200 Rdlr., anslaaes Værdien til 175 Rdlr. danst Courant, o. s. f., hvorefter denne Værdie be- regnes til Rbdaler paa ovenmældte Maade. Ethvert Jordbrug, der samlet er i vedkommende Oppebørsels- register ansat til Afgift efter Frdn. af 1 Decbr. 1802, inddrages ogsaa samlet under Rigsbanken. Skulde
imids

imidlertid et saadant Jordbrug siden dets Ansætning til bemældte Afgift være blevet deelt imellem forskjellige Eiere, og disse ønskede Hæftelsen fordeelt paa enhver Part, kunne de vente saadant tilstaaet, naar de strax derom gjøre Anmeldelse til Dort Rentekammer. De nuværende smaae Jordbrug, hvorpaa ikke kan fødes mere, end 2 Røer, og som derfor, i Følge Forordningen af 6 Mai 1812, §. 23, ere frie for Afgift, efter Fdn. af 1ste Decbr. 1802, undtages fra Hæftelse til Rigsbanken.

3. Tiendernes Værdie bestemmes i Forhold til den Tiendeafgift, som, i Følge Forordningen af 31te Juli 1801, er fastsat og efter de ved Forordn. af 5te Jan. d. A. foreskrevne Regler fra 1ste Juli 1813 aarligen svares til Tiende-Eierne, saa at for hver 5 Rbdaler af Afgiftens Beløb anslaaes for Konge- og Præstetienden en Capital af 100, men for Kirketienden, i Betragtning af den dermed følgende Forpligtelse til Kirkernes Vedligeholdelse, ikkun af 80 Rbdaler. Hvor Afgiften er bestemt til Korn, hvad enten Sammen ydes in natura eller med Penge efter foranderlig Priis, anslaaes dette til Rigsbankpenge, efter Gjennemsnitspriis af de Capitalstaxter, som for Districtet have været satte i de 5 Aar, fra 1796 til 1800 inclusive, saaledes, at hver Rigsdaler dansk Courant af Gjennemsnitsprisens Beløb beregnes til $1\frac{2}{3}$ Rbdaler. I de enkelte Tilfælde, at Tiende ydes med Fisk og Smør in natura, kan paa Indberetning desangaaende til
Dort

Port Rentekammer berigjennem ventes nærmere bestemt, hvorledes Samme da bliver at beregne til Penge.

4. Hæftelsen til Rigsbanken hviler i Almindelighed ikke paa andre Bygninger end dem, der enten i det Hele eller for en Deel ere afgiftspligtige efter Forordningen af 1ste Octbr. 1802, altsaa ikkun paa Bygninger i Kjøbstæderne, samt i Lade- og Udliggerstederne. Dog skal, i Henseende til denne Hæftelse, Vor Bergstad Kongsberg regnes lige med Kjøbstæder, endstjøndt i Samme ei svares nogen Bygningsafgift efter nyseævnte Forordning. Men Bygninger paa Landet, samt de Bygninger i Kjøbstæderne og i Lade- og Udliggerstederne, der i det Hele ere afgiftsfrie efter meerbemældte Frdn., samt de Bygninger, der i Bergstaden Kongsberg ere af lige Beskaffenhed med disse, ere derimod undtagne fra Hæftelsen. Desuden undtages derfra tillige de offentlige Bygninger, som, fordi de behøves af Embedsmænds, Betjente eller andre, der i Samme have Vaaning, som Deel af Embedsindkomst, ere (eller i Bergstaden Kongsberg, hvis Afgiften der svarede, vilde være blevne) afgiftspligtige efter Forordningen af 1ste Octbr. 1802.

Værdien af de Bygninger, hvorpaa Hæftelsen hviler, bestemmes efter de Summer, hvorfor de i Brandkassen ere forsikrede, nemlig: saaledes som Forsikkringssummerne efter den 1ste Post i Placaten af 13de Marts d. A. ere eller vorde fastsatte i Rantpenge, og, for saavidt de i Christiania i Byens egen Brand-

Brandkasse forsikrede Bygninger angaaer, saaledes som ved Placat fra Vort danske Cancellie nærmere vil blive bekjendtgjort. Hæftelsespligtige Bygninger, der ikke ere forsikrede i Brandkassen, bør deri inden næstkommende 1ste Octbr. forsikres, eller og Eierne være pligtige til strax at udbetale Hæftelsen til Banken, i hvilket Tilfælde Bygningernes Værdie bestemmes ved Taxation paa den i 3die Post af fornævnte Placat af 3die Marts dette Aar foreskrevne Maade.

Hvor for nærværende Tid Bygninger ere afbrændte, som efter deres Beskaffenhed vilde være bleven paa lagt Hæftelse til Rigsbanken, bør de Bygninger, som paa Tomterne igjen opføres, behæftes til bemældte Bank. Saa snart de nye Bygninger ere fuldførte, bør vedkommende Ørighed desaarfag berontgjøre Anmældelse til Bankens Bestyrelse. Imidlertid anføres de øde Tomter, skjøndt uden Hæftelse, i de Registre, som over Bankens Fordringer forfattes.

Naar en Bygning, der er behæftet til Banken, herefter afbrænder, beholder Banken for Hæftelsen Sikkerhed i Assurance summen, og faaer i den Bygning, som i Sammes Sted igjen opføres, lige Hæftelse, som den havde i den afbrændte Bygning.

5. Skovenes Værdie med Hensyn til deres Anvendelse til Bælke- og Smaalast-Hugst til Salg, saavel som Saugbrugenes Værdie, ansættes efter de Grundsaetninger og Regler, som Vi, paa Vort Rentekammers allerunderdanigste Forestilling, nærmere ville bestemme.

6. Om ethvert Bergværks Værdie have, efter Bort Rentekammers nærmere Foranstaltning, Districtets Bergmester og Geschworne, i Forening med vedkommende Foged og Sorenskriver, samt en dertil udnævnt forstkyndig Mand, at afgive Skjon, som tilligemed vedkommende Amtmands Betænkning, af bemældte Kammer allerunderdanigst forelægges Ds til nærmere Resolution

7. Naar een eller flere Dele herefter afhændes fra en Eiendom, der under eet samlet er ansat for Hæftelse til Rigsbanken, bør vedkommende Oppehørsfetsbetjent derom gjøre Indberetning til Bankens Bestyrelse, saasnart han desangaaende, til Skattens særskilte Opkrævning af den eller de afhændede Dele, har faaet Underretning. Ved en saadan Afhændelse følger med enhver Deel af Eiendommen saa stor en Deel af Hæftelsen, som den i Forhold til dens Værdie tilkommer, uden at det skal være Sælger og Kjøber tilladt sig derom anderledes at forene, med mindre en Deel af Hæftelsen allerede er afbetalt, thi i dette sidste Tilfælde staaer det Contrahenterne frit for efter Godtbefindende at fordele den øvrige Deel af Hæftelsen, naar ikkun ingen Deel af Eiendommen paalægges en større Deel af Hæftelsen, end 6 Procent af en sliig Deels Værdie. Skulde i øvrigt fra en Jord-Eiendom worde afhændede saadanne Dele, der vel ikke for sig selv ere ansatte til Afgift efter Forbordningen af 1ste October 1802, men dog ved Ansætningen ere tagne

tagne i Betragtning til at forhøje Eiendommens Værdie, saasom: Dværne- og Møllebrug, Beigdesauge, o. s. v., da forholdes i Henseende til Bankens Sikkerhed efter de samme Regler, som i Henseende til Bore Skatter ere fastsatte eller herefter nærmere maatte vorde bestemte.

(Fortsættelsen følger.)

Placat.

I Folge Hs. Kongelige Majestæts allerhøieste Resolution af 6te i d. M. bekendtgjøres herved til Vedkommendes Efterretning, at de, efter Forordningen af 20de Juni 1788, til Landsoldaterne i Kongeriget Danmark for Aarene 1810, 1811 og 1812 af den Kongelige Kasse forskudsvis udbetalte Marschpenge blive, naar indeværende Mars Juli Kvartals Skatter erlægges, at udrede med 1 Rbß. Navneværdie af hver Tonde Hartkorn Ager og Eng og $\frac{1}{2}$ Rbß. Navneværdie af hver Tonde Skov- og Møllestyld.

Rentekammeret, den 7de August 1813.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Stiftsrevisoratet for Thy og Langeland, 400 Rbdlr. Herredssoged og Skriverembeder i Høllum, Hinsted Herreder under Aalborg Stift, hvoraf svares i Pension 200 Rbdlr. S. B. Jernved Vicepastorat i Ribe Stift 70 Rbdaler. Ordineret Chatelet- og første Lærer Embed ved Borgereskolen i Fredericia.

Befor-

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 17 August er Borgermester og Byefoged, samt By- og Raadstueskriver i Horsens, J. Hansen, udnævnt til Herredsfoged og Striver i Boer- og Nimb Herreder under Aarhus Stift; og Cand. Juris H. F. Cargø i hans Sted til Borgemester, Byefoged, By- og Herredsskriver i Horsens; Stiftsphysicus i Svends Stift Doct. Med. B. Bøjesen, Ridder af Dannebrogen, til virkelig Justitsraad; Fuldmægtig ved Kjøbenhavns Politieret, M. B. Hjorth, til Politisecretair; Herredsfoged og Skriver i Høllum, = Hønsted Herreder under Aalborg Stift, Cancellieraad C. Nissen, efter Ansøgning i Raade og med Pension entlediget fra sine Embeder, fra 1ste Decbr. d. A. Den 20 August residierende Capellan for Bispenberg Menighed, P. M. Thestrup, til Sognepræst for Høirup og Gjestlev Menigheder i Tjen.

Under det Slesvigholstenske Cancellie: Den 30te Juli er Inspector ved Transportcontoiret for de transportable Stats- og consignable Bankfonds i Altona, H. C. Nissen, udnævnt til virkelig Cancellieraad.

Under General-Toldkammeret: Den 31te Juli er Told- og Consumtionsbetjent i Stavanger, Controlleur D. Gløersen, i Raade og med Pension entlediget fra dette Embede.

Af denne Tidende udgives ugentligen et Nummer, der forsendes med de ridende Poster til Norge, de danske Provindser og Hertugdømmerne.